

Testing Ground : Ida Marie Hede & Adam Bencard : Towards a Theory of the Nugget

INTRO

Til den første samtale i serien inviterede Ida Marie Hede forsker Adam Bencard, som man egentlig godt kan kalde for en 'kropsfilosof'. Bencard er forsker og også kurator på Medicinsk Museion og The Novo Nordic Foundation Center for Basic Metabolic Research samt ekspert inden for bl.a. stofskiftestudier.

Stofskiftetænkningen ser verden gennem en materiel linse. Stofskifte handler om livsopretholdende kredsløb, om at spise og blive spist, udskille og transformere. Men stofskifte er også et mere pluralistisk koncept. Marx mente bl.a., at kapitalismen skabte et brud i kroppens metabolistiske forhold til naturen. Samtalen vil introducere stofskifte som begreb og undersøge det som udgangspunktet for en samfundstænkning. Hvad kan stofskiftetænkningen lære os om så forskellige ting som overvågning, grænserne mellem offentligt og privat, kropslige og arbejdsmæssige transaktioner, sundhed og sygdom, livscyklusser, økosystemer og global madproduktion?

BIOGRAFIER

Adam Bencard er lektor i Medical Humanities ved Medicinsk Museion og NNF Center for Basic Metabolic Research, Københavns Universitet. Han har kurateret en række udstillinger i krydsfeltet mellem videnskab, kunst og historie, blandt andet *Mind the Gut* (2017) og *Verden er i dig* (2021) på Kunsthal Charlottenborg. I sin forskning arbejder han blandt andet med stofskifte- og mikrobiomforskning i historiske og filosofiske perspektiver og undersøger, hvad det vil sige at være menneske i den postgenome tidsalder.

Ida Marie Hede (f. 1980) er en dansk forfatter, dramatiker, kritiker og underviser. Hun har skrevet otte bøger og talrige dramatiske værker. Hendes praksis involverer mange kunstneriske samarbejder og udgivelser med bl.a. Cisser Mæhl, Niels Erling, Ursula Nistrup, Marie Kølbæk Iversen, Amalie Smith, Recoil Performance Group og CORPUS danse-ensemble. Hun har desuden skrevet kunstkritik for Dagbladet Information og Frieze. Hede har modtaget Statens Kunstråds treårige arbejdslegat; hendes bøger er oversat til bl.a. tysk, engelsk og svensk, og hendes seneste roman *Suget eller Vasker du vores fuckfingre med dine tårer?* blev i 2021 nomineret til Montanaprisen og Politikens Litteraturpris.

TOWARDS A THEORY OF THE NUGGET

Ida: Hej Adam

Adam: Hej Ida

Ida: Jeg er glad for, at du ville komme i dag.

Adam: Jeg er også glad for, at jeg kunne være her.

Ida: Jeg vil bare lige sige, inden vi går i gang, at jeg også er rigtig begejstret for, at du havde mod på at læse det her op sammen med mig, det er jo lidt af et eksperiment – at jeg skriver den her dialog til os – og så vil jeg sige, at du selvfølgelig kan afbryde mig, hvis du har behov for det, hvis det, jeg har skrevet ikke virker autentisk i forhold til din praksis som forsker.

Adam: Ok, det er godt at vide.

Ida: Ja, eller, nej, jeg mener ikke autentisk, det er ikke det helt rigtige ord. Jeg mener bare – hvis du ikke synes, det jeg har skrevet er noget, du kan stå inde for – jeg lægger dig jo ord i munden lige nu.

Adam: Ah, det ved jeg da ikke.

Ida: Jo, det gør jeg.

Adam: Men det er helt i orden – publikum er jo klar over det.

Ida: Ja, men jeg kan jo i princippet få dig til at sige alt muligt.

Adam: Det kan du vel.

Ida: Altså jeg kan få dig til at sige, at du elsker kyllingenuggets.

Adam: Det kan du sagtens.

Ida: Og måske underminerer det din status som forsker – din seriøsitet, altså?

Adam: Jeg elsker kyllingenuggets.

Ida: Gør du?

Adam: Ja, jeg elsker dem, jeg er helt vild med dem.

Ida: Jeg ved ikke, om jeg selv er så vild med dem...

Adam: Jeg er SÅ vild med kyllingenuggets, altså, elsker elsker elsker.

Ida: Okay?

Adam: Hvis mine børn gerne vil have junkfood, så er det altid mig, der prøver at overtale dem til, at vi skal have nuggets i stedet for burger eller pizza.

Ida: Er det rigtigt?

Adam: Og på Medicinsk Museion, hvor jeg arbejder, der kan jeg finde på at overraske alle med nuggets i stedet for kage – måske med små paraplyer i.

Ida: Wow! Aj, hvor sødt.

Adam: Ja, jeg er virkelig en nuggetpusher.

Ida: Hvad er det, der er så fantastisk ved nuggets?

Adam: Der er egentlig ikke noget fantastisk ved dem.

Ida: Det er der ikke?

Adam: Det er måske derfor, jeg spiser dem – fordi de har en symbolværdi for mig. Det er som at lægge en hel verden fuld af tusind indviklede kredsløb direkte på tungen.

Ida: Okay, det må jeg prøve en dag.

Adam: Eller de repræsenterer både det ydre og det indre – den hårde skal og det bløde kød.

Ida: Det kan jeg godt se.

Adam: Eller måske er de en allegori over menneskehedens dårskab?

Ida: Det havde jeg aldrig troet om en nugget – at der var så meget Dostojevskij i dem?

Adam: Der er i hvert fald ikke så meget økologisk kylling i dem. Har du nogensinde læst om, hvordan nuggets faktisk bliver produceret?

Ida: Nej, det tror jeg ikke

Adam: De bliver lavet af en slags dej, der indeholder hvidt kyllingebrystkød, men også rester af knuste nerver, fedt, ben, skind, brusk og væv.

Ida: Ad!

Adam: Hvis du søger på nettet, finder du faktisk en hel gyser om nuggets! Det er den engelske kok Jamie Oliver, den nuggetforræder, der engang har kørt et hadetogt mod nuggets. Han har besøgt en række skoler og forsøgt at overbevise skolebørn om, at nuggets er dårlig føde for mennesker. Han har vist dem, at kyllingedej bliver til en masse af lyserødt skum, lidt som candyfloss, men tykkere, kraftigere...

Ida: Som guf?

Adam: Ja, måske som guf – som kommer ud af en slange, som om nogen var i gang med at lave en gigantisk babypink softice; som om et rumvæsen lavede en slags lort.

Ida: Wow!

Adam: ... og det skulle være nuggetkød – det er opspind – det passer ikke – men efter at jeg så dén YouTube-video, kunne jeg ikke få det ud af hovedet: At nuggets i virkeligheden er en ulækker lyserød klæbrig dej, tilsat en masse panering, aromaer og farvestoffer.

Ida: Du prøver at sige, at en nugget er upålidelig?

Adam: Meget upålidelig.

Ida: Adam, jeg har det lidt som om, at ordet 'kylling'...

Adam: Ordet 'kylling'?

Ida: Ja, ordet 'kylling' – det er et enormt ord – så stort – prøv at sige det!

Adam: Kylling.

Ida: Kylling.

Adam: Kyy-lling.

Ida: Kylling.

Adam: Hvordan er det stort?

Ida: Jo, kylling er så mange ting på én gang – det er ligesom både det levende dyr og det døde dyr og det parterede dyr og kyllingen i kummefryseren...

Adam: Ja?

Ida: Men så er det også en tegning af en påskekylling på mit køleskab og et væsen i *Bamse og Kylling* og en nuttet bondegård og en uhyggelig proppet slagtehal... og en lækker wokret og en fedtet nugget og en repræsentation af middelklassen – lørdagskylling – og en hel basal undren: Hvad kom først? – hønen eller ægget? Eller – kyllingen..? Jeg mener bare...

Adam: Det er sjovt, du siger det, når vi spiser nuggets derhjemme... ikke?

Ida: Kan du egentlig godt spise nuggets, når du tænker over, hvordan de er lavet?

Adam: Ja, ja. Jeg kan også godt leve indeni min krop, selvom jeg ved, hvor mange mikrober der er i den.

Ida: Ah, ja.

Adam: Og jeg kan også godt spise et stykke lagkage, selvom der har siddet en flue i den, og jeg ved, hvor meget affald fluen har ædt, og hvor mange colibakterier der sidder på dens ben.

Ida: Ah.

Adam: Men når vi så spiser nuggets derhjemme, så, ja så... så fortæller jeg altid børnene om en kyllingenuggets mange tider.

Ida: En kyllingenuggets mange tider?

Adam: Ja, jeg har faktisk en idé til en populærvidenskabelig bog – jeg har for travlt lige nu – men en dag vil jeg måske skrive en bog med den titel: En kyllingenuggets mange tider.

Ida: Er det ligesom en Rubiks terning, der har mange flader?

Adam: Ja! Det er det! Jeg har også tænkt på andre titler: Nuggets in Deep Time – Nuggets in The Paleolithic Metaverse – Futures and Pasts of Potential Nuggets.

Ida: Okay, spændende.

Adam: Towards a Theory of the Nugget: New Rythms of Work and Health.

Ida: Wow, jeg håber, du får mulighed for at skrive den...

Adam: Eller hvad med den her: The Accelerationist Nugget – The Slow Nugget – Towards a Sexocology of Nuggets?

Ida: Du kunne også prøve med: Near Futures – Chicken Versus Nugget

Adam: Måske Into the Pontentiality of the Hugged-Nugget?

Ida: Nuggateers: A Philosophy of the crispy-soft world economics.

Adam: The Death of The Nugget: Towards an Elastic Pre-Nuggets Era

Ida: The Climate Nugget: What Chickens teach us about Fossil Fuels...

Adam: Nuggets of Despair: Deep Time and Rising Sea Levels in the Nuggetopocæne.

Ida: Hard Nuggets: A Memoir.

Adam: Groundhog Day: Waking Up as a Nugget Every Morning.

Ida: Facing Nuggets, Facing my Face.

Adam: Death, Nugget, Mirror.

Ida: Crime and Nugget.

Adam: Lord of the Nugget...

Ida: Mmmm... det bliver virkelig spændende, Adam.

Adam: Ja, ikke?

(AKAVET PAUSE)

Ida: Men øh... det med de to tider?

Adam: Nå ja, de to tider – okay, forestil dig kyllingen, altså slagtekyllingen eller industrikyllingen. Den er ligesom eksemplarisk for det industrialiserede landbrug – altså, indtil vi begynder at laboratoriefremstille kød. Ved du, hvor mange der bliver opdrættet hvert år?

Ida: Det tror jeg ikke.

Adam: Mere end 125 millioner kyllinger i Danmark hvert år. Kan du se sådan en kylling for dig?

Ida: Det ved jeg ikke?

Adam: Det her er altså en morderisk gyser.

Ida: Uh!

Adam: Ja, ikke? Kyllingerne klækkes og står helt tæt i store lagerhaller. Der er kun mørkt seks timer i døgnet, for en kylling spiser mest, når der er lyst. Kyllingen tager meget hurtigt på – den vokser til sin slagtevægt på 2 kg på kun 35 dage.

Ida: Hvad?

Adam: Ja, kyllingen bliver stor i sådan en fart, at den ikke kan holde balancen på sine små ben, den tipper ofte over. Dens hjerte kan heller ikke klare en så hurtig vækst, og mange kyllinger dør før tid. Efter mindre end 40 dage er kyllingen slagteklar.

Ida: Det er hårdt.

Adam: Det er her, jeg mener, at der er to tider i den kylling: Kyllingen arbejder jo med at omdanne foder til kød, altså, den arbejder, som om den stod ved et samlebånd.

Ida: Nå, ja.

Adam: Men den står jo netop ikke ved et samlebånd – den udfører det her arbejde på celleniveau – et slags stofskiftearbejde, som er blevet mere og mere intensiveret over de sidste mange år. Kyllingen laver sig selv til kød hurtigere og hurtigere. Men samtidig, så er det kyllingen selv, der er varen, produktionsmidlet, endemålet.

Ida: Gud, ja.

Adam: Så for den her kylling er der faktisk ikke nogen tidslig forskel på, hvornår kyllingen bare spiser for at leve og vokse, og hvornår kyllingen bliver udnyttet og brugt i et kapitalistisk kredsløb.

Ida: Det har jeg aldrig tænkt på...

Adam: Nej vel, er det ikke utroligt?

Ida: Men Adam?

Adam: Ja?

Ida: Er det ikke også sådan for os mennesker nogle gange?

Adam: Hvordan?

Ida: Ved vi egentlig, hvornår vi gør noget for at vokse og næres og udvikle os, og hvornår vi arbejder, sådan, for andre? Jeg mener, ER der en forskel?

Adam: Tja...

Ida: Jeg mener, er jeg ikke også bare en død kylling foran min computer?

Adam: Det ved jeg ikke?

Ida: Er jeg ikke også bare en krop, der æder foder, alt for meget foder, alt for mange nuggets og chokoladebarer og saltstænger og chips med Holiday-dip, mens jeg forsøger at skrive noget til nogen om noget og tror, jeg gør det for mig selv, men egentlig gør det for dem, der fortærer mit arbejde; dem, der sidder i den anden ende og venter begærligt på det?

Adam: Jo, nej, det ved jeg da ikke.

Ida: ... indtil jeg vælter forover ned i computeren og bare overgiver mig til tastaturets automatisering af mit sprogcenter og lader min krop indtaste vilkårlige 8000 tegn til min seneste deadline og trykker send og lader arbejdet evaporere ud i den digitale sfære og ruller mig sammen til en lille kugle i sofaen?

Adam: Øh, hey, Ida?

Ida: HVAD?

Adam: ... skal jeg ikke begynde at fortælle om stoftskifte?

Ida: Jo, vi skal i gang.

SLUT